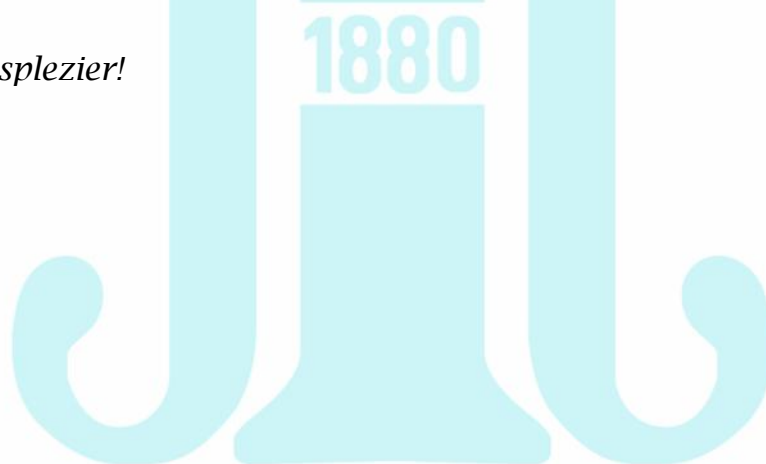

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

OORLOG, SOEP EN LIEFDE

Dolle klucht in drie bedrijven

1880
door

Karel Eens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2661

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OORLOG, SOEP EN LIEFDE* op te voeren moet de naam van auteur *KAREL EENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2000/0220/050
ISBN 978-90-385-06999

© 2000 Toneelfonds J. Janssens/Karel Eens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 5 heren)

FRANS : Soldaat tegen wil en dank. Laat opgeroepen vrijgezel, onschuldig, wil niemand kwaad doen.

HENDRIX : Beroepsmilitair, sergeant, echte boefer. Grote druktemaker maar leeghoofd. Hij is tuk op bevordering. Heeft overdreven veel insignes op zijn uniform.

GRETA : Verpleegster al là Florence Nightingale. Wil zich nuttig maken in de oorlog en tegelijk ook nog aan een man geraken.

FRITZ : Duits “soldaat”. Is eigenlijk een geleerde die aan de V-bom werkt. Door de ontploffing lijdt hij tijdelijk aan geheugenverlies.

NAND : Slordige, brutale boer die meer oog heeft voor zijn beesten dan voor zijn vrouw en kinderen.

MARJET : Vrouw van Nand. Ongemanierde slordige vrouw met een groot lawaai, maar een doodgoed mens die niemand kwaad wil tenzij....

THILLEKE : Dochter van Nand en Marjet. Lieftallige verschijning. Wordt verliefd op...??

HELGA : Obersturmführerin. SS in alle betekenissen van het woord. Streng, boosaardig, heeft een hekel aan mannen.

OLGA : Obersturmführerin SS. Iets zwijgzamer en liever.

VON BLUTSKOPF : “Duits” generaal, correct, een beetje geheimzinnig persoon.

GERARKEN : “Gerarken”, een varken.

DECOR

We bevinden ons in de loopgrachten. De wanden bestaan allen uit zandzakken.

In het midden achter staat een uitkijktoren. Rechts een lage uitgang naar de bunker.

Links een uitgang richting front. Achter de uitkijktoren is een uitgang naar achtergelegen gebied.

E E R S T E B E D R I J F

(Als het doek open gaat zitten we midden in een waar bombardement - zand - zoden worden over de borstwering gegooid, vergezeld van de nodige klank en het nodige licht Een rookmachine zorgt voor een weinig rook. Frans zit ineengedoken op de verhoging achter de muur - kant front - Met zijn beide handen bestopt hij zijn oren. Zijn geweer zit tussen zijn knieën - Greta klemt zich, ook ineengedoken, aan Frans vast. Hendrix ligt plat op zijn buik, naast de toren, te jammeren en op zijn moeder te roepen. - de aanval stopt.)

FRANS : *(recht - helpt Greta recht)* Het is precies dat ze het menen vandaag. Alles in orde Greta?

GRETA : Ja Frans *(hangt overduidelijk zonder tegenzin in Frans armen)* Hier en daar bibbert het nog een beetje maar als ik zo dicht bij u sta kan dat ook van iets anders zijn. *(Frans laat Greta verschrikt los - Zij slaan het stof en vuil van hun kleding)*

HENDRIX : *(De angst is hem van het gezicht af te lezen)* Het wordt hoog tijd dat ze versterking sturen. Wij zitten hier nu al twee weken, langs alle kanten omsingeld door de Duitsers.

FRANS : *(stilletjes tegen Greta)* Gelukkig waart gij hier ook Greta, anders had ik hier gans alleen gezeten met die kwiet van een sergeant.

HENDRIX : *(hoort iets)* Wablieft?

FRANS : *(onnozel)* Ik zeg: “Sjans dat Greta hier ook is want anders zaten we hier alleen en dat is niet plezant sergeant! “

GRETA : En een geluk dat den Duits niet weet dat wij hier maar met drie man zitten. Anders hadden ze ons al lang gevangen genomen.

FRANS : We moeten laten zien dat we nog leven, wacht eventjes *(neemt soort megafoon en roept over de muur)* Hela, wurstenfretters! Is dat nu bijna gedaan met die bommen! Ge weet toch dat dat gevaarlijk is hé...?

GRETA : *(trekt Frans terug naar beneden)* Frans, kom naar beneden, seffens schieten ze.

FRANS : Die denken dat zij alleen kunnen schieten zeker. Wacht eens eventjes, ik zal ik eens schieten zie! *(neemt geweer)*

HENDRIX : Frans, leg dat geweer terug! *(Frans legt geweer weg en neemt vlug een ander waarmee hij, overdreven hoog mikkend, over de borstwering schiet)*

GRETA : Frans, zie dat ge niemand raakt! Alstublieft?

HENDRIX : Dat is negeren van een bevel. Dat komt op uw rapport manneke! Zijt daar maar zeker van.

FRANS : Niks negeren van bevel, Hendrix. Ik heb dat geweer teruggelegd juist gelijk als ge dat gecommandeerd hebt, niet waar Greta? Gij zijt mijne getuige.

GRETA : Ja jaa... Zijt nu toch voorzichtig. Kom nu maar naar beneden, seffens schieten ze terug.

FRANS : Dat durven die niet meer. Ze liggen daar allemaal te bibberen van de schrik.

(Plots begint het bombardement opnieuw - Frans en Greta nemen hun oorspronkelijke plaats terug in - Frans plaatst Greta een helm op haar hoofd - Hendrix ligt op zijn knieën met zijn achterste omhoog en zijn oren toe gestopt.)

HENDRIX : *(In een kleine stilte)* Ziet ge nu wat er van die zottigheid komt... In het vervolg volgt ge mijn bevelen op, verstaan?

FRANS : Ge moet niet zagen sergeant. Ik heb alles gedaan wat dat gij gecommandeerd hebt. *(tegen Greta)* Die Duitsers zijn ook rap op hun tenen getrapt zeg!

(Er volgt een nieuw bombardement - zeer fel - plots na een zeer zware ontploffing - zand -zoden - stukken steen en puin worden over de "wal" gegooid - vallen er drie personen over de "muur" - het bombardement stopt. Franske en Greta schieten ter hulp en porren ondertussen Hendrix aan om te helpen)

GRETA : Vooruit Hendrix, 't is gedaan. Nu moet ge geen schrik meer hebben. Kom hier eens eventjes helpen!

NAND : *(krabbelt tegelijk met Marjet recht - beiden zien er zeer "ontploft" uit.)* Ik ben ontploft!

MARJET : Gij zijt ontploft!

NAND : Uwe permanent staat pertang (nochtans) ook recht omhoog zalle!

MARJET : *(beseft wat er gebeurd is - in paniek)* Ons boerderij! Nand! Nand! Ons boerderij! *(lopen samen naar de muur - achter links - kijken er over)*

NAND : Kapot! Miljaar... alles kapot! Heel ons boerderij naar de verdoemenis! *(draaien zich terug om)*

MARJET : Ons Thilleke! Nand! Ons Thilleke is daar nog! *(terug over de muur kijken - roepen samen)*

NAND : Thilleke! Thillekeeeee!

MARJET : Thilleke.... Zegt iets kind! Alstublieft? *(zakken samen troosteloos langs de muur naar beneden)* Ocharm ons Thilleke, zo jong en al moeten sterven!

NAND : En ons Gerarken.... *(terug recht -roept over de muur)* Gerarkeee! Thilleke, zegt dan toch iets. Miljaarde miljaarde miljaarde nonde nonde miljaarde nondedju! Eerst zijn ze ons Bertha komen halen. Dan onze Jules, opgeëist. Nu ons Gerarken en ons Thilleke, ontploft! Dat... dat... dat is te veel voor ene mens. *(enkele ogenblikken later gaat hij naar Frans en Greta die ondertussen Frits aan het verzorgen zijn neemt geweer en helm van Frans en wil naar buiten, richting front - rennen)* Ik schiet ze verdoeme allemaal kapot, de smeerlappen!

MARJET : *(Springt in paniek voor Nand terwijl Hendrix aan Nands Jas hangt)* Nand! Nand! Alstublieft... Blijf hier! Nand! Als ze u ook nog dood schieten heb ik niemand meer. *(Hendrix komt vlug tussenbeide)*

HENDRIX : Zijt gij zot? Gij alleen tegen al die Duitsers. Die draaien u in hunne wurst of het moest zijn dat ze zich doodlachten als er zo een zot op hen af kwam.

MARJET : Nand! Blijf kalm. Alstublieft? *(neemt geweer af en legt het weg)*

HENDRIX : Als ik van u was dan ging ik ze zoeken, misschien leven uw Thilleke en uw Gerarke nog wel en liggen ze ergens gewond aan uw boerderij!

NAND : Zou dat mogelijk zijn? Ja, misschien liggen ze ginder ergens, gewond! Marjet vooruit, niet getreuzeld, we gaan direct zoeken! *(wil af langs front kant - Hendrix houdt hen tegen)*

HENDRIX : Wacht! Niet langs hier slimmeke! -Zo loopt ge recht naar het front! Kom langs hier! (*wijst uitweg onder de toren*) Hier kom, door die loopgracht en dan komt ge juist achter uw boerderij uit.

NAND : Boerderij! Kijk eens goed. Er schiet niks van over, alles is weg. Mijn heel levenswerk zo maar ontploft, weg.

MARJET : Allé vooruit, zevert nu niet over uw boerderij. We moeten ons Thilleke vinden. Och Here, laat ze toch nog leven.*(beiden af)*

GRETA : (*plaatst Fritz - die nog steeds buiten bewustzijn is in zithouding*) Den deze overleeft het ook wel denk ik. Alle stukken zijn nog heel. Maar volgens mij heeft hij wel een serieus patat gehad. Hij kan met zijn een oog den Duits in het oog houden terwijl hij met zijn ander de gazet kan lezen.

FRANS : (*Kijkt verbaasd naar de windel die Greta om Fritz hoofd heeft gebonden waardoor hij precies een paasei lijkt*) Zijt gij zeker dat gij voor verpleegster geleerd hebt Greta?

GRETA : Hoe? Is 't niet Goed...?

FRANS : Hij doet mij voor 't moment verdacht veel aan een paasei denken.

GRETA : Zeg, als ge 't beter kunt doet ge het maar zelf hé. (*laat hierbij Fritz los zodat deze weer achterover valt*)

FRANS : Van uw verzorging zal hij niet direct beter worden vrees ik.

HENDRIX : (*naderbij gekomen*) Hela, dat is een Duits .(*neemt vliegensvlug een geweer*) Handen omhoog of ik schiet! Vanaf nu zijt gij krijgsgevangene van het Belgisch leger. (*Fritz steekt, nog steeds buiten bewustzijn, handen recht naar omhoog*) Zo niet! (*duwt armen achteruit naar beneden - armen gaan automatisch terug omhoog - twee, driemaal herhalen*) Zo... Neen zo..... hoor ge niet goed? Zo moet dat.... Ah.... Meneer wilt met mijn voeten spelen... wacht eventjes... ik zal eens met mijn bajonet kietelen.. (*wil bajonet gebruiken... Frans komt tussenbeide*)

FRANS : Zeg Hendrix, zijt eens rustig. Die kan voor 't moment nauwelijks met zijn ogen knipperen, laat staan zijn armen omhoog steken.

GRETA : Dat is straf. Nu beginnen ze hun eigen soldaten al te bombarderen. Ik dacht dat alleen de Belgen zo stom waren. Hij moet hier ergens in de buurt van de boerderij gezeten hebben als de boel ontploft is.

FRANS : Waarschijnlijk kiekens aan 't pikken! Ik ken die Duitsers, als ze geen wurst kunnen eten dan pikken ze wat ze kunnen vinden. Pas op! Hij komt precies bij.

FRITZ : (*wakker - kijkt naar Hendrix met geweer*) Nicht schieten bitte! Nicht schieten!

FRANS : Zijt maar gerust jong. Hendrix die schiet niet, die laat alleen soems maar een sjeet! Ik ken nogal Duits éh Greta?

GRETA : Geweldig! Ja! Als die mens dat nu ook maar verstaat.

HENDRIX : (*zich in de handen wrijvend*) Gij zijt mijn krijgsgevangene manneke! Hahaaa! Dat is waarschijnlijk een vette bevordering en een medaille "ijzeren kruis" voor betoonde moed en dapperheid in het gevecht.

FRANS : Haha... moed en dapperheid? Hij is hier verdorie zelf binnengevlogen. Gij hebt er niks voor moeten doen en daarbij zo moedig en zo dapper waart gij niet tijdens dat bombardement. Dat hebben we gezien. Ge waart op uw moeder aan 't roepen!

HENDRIX : (*eventjes verlegen maar herpakt zich direct*) Ik had een klein beetje schrik ja, dat is ook maar normaal... en dat zal niet in het verslag staan, zo iets dat moet ge er allemaal niet bij vermelden.

FRITZ : (*Is ondertussen recht gekomen met de hulp van Greta*) Waar ben ich bitte?

GRETA : Ge zijt in een abri van de Belgen.

FRITZ : (*nog heel verdwaasd*) Belgen?

FRANS : Ja, dat klein landeke waar ze zo veel frit verkopen en waar dat ge oorlog tegen voert... Waar dat ge u bommen naar smijt... Die hun kiekens gij aan 't pikken waart!

FRITZ : Oorlog? Kiekens?

HENDRIX : Ja... Oorlog... Krieg... Gij wilt hier alles bezetten!

FRITZ : Bezetten! Ben ich stukadoor?

FRANS : Hahaaaa... Maar nee jong! Volgens mij zijt gij een Duitse soldaat. Hoe heet gij?

FRITZ : Heet? Ich?

GRETA : Hoe is uwe naam? Ihre name?

FRITZ : Euh... name? Weet ich nie.... vergessen.

FRANS : (*tegen Greta*) Hij weet het niet.

GRETA : Mmm... waarschijnlijk geheugenverlies, dat is goed mogelijk als ge zo ontploft zijt.

FRANS : Van waar komt gij?

FRITZ : Waar? Euh... weet ich nie... Vergessen.

FRANS : Dat weet hij ook al niet. Als ge nu klapt van een stomme Duits, dat is er ene zie.

GRETA : Volgens mij heeft hij geheugenverlies en gaat hij daar niet direct van af geraken. Zoiets kan wel enkele uren, soms dagen, duren.

HENDRIX : We kunnen hem niet naar 't hoofdkwartier brengen. We geraken nooit door die omsingeling en daarbij, dat is veel te gevaarlijk.

FRANS : (*trapt per ongeluk op de tenen van Fritz*) Ja jong,... hier zit ge nu... oei sorry!

FRITZ : (*"ontwaakt" uit zijn geheugenverlies- groet*) Ich ben Duits - unterzuchungspeleton, unter bevel van general von Schwiebelwinkel! Sieg heil!

(*Hendrix vliegensvlug recht - vol schrik - met geweer in aanslag - Greta komt tussenbeide en trapt per ongeluk op de voet van Fritz*)

HENDRIX : Gg... ggg.. geen.. geen beweging of ik schiet!

GRETA : Rustig maar jongen. Ge moet van Hendrix geen schrik hebben. Blaffende honden bijten niet en Hendrix ziet er wel uit als een scheper maar het is maar een bang stratiéke.

FRITZ : Hendrix? Stratiéke? Euh... ich weet nie... vergessen.

FRANS : Lap, hij is het weeral kwijt. Dat is straf. Ik ging op zijn tenen staan en toen kreeg hij zijn geheugen terug. Gij ging op zijn tenen staan en toen was hij het weer kwijt. Raar! Willen we dat nog eens proberen? (*stamp op Fritz tenen*)

FRITZ : (*"ontwaakt- in geef acht*) Ik moet direct zuruck naar das peleton! Waar ben ich hier?

GRETA : (*Stamp op Fritz tenen*) Gij zijt in Looi aan het front.

FRITZ : Looi? Front? Euh.... Ich weet nie.... vergessen.

HENDRIX : Dat is straf. Ik heb al van alles gezien en meegemaakt maar zoiets? En dat is precies geen gewone soldaat. Die is helemaal niet gewapend.

FRANS : Hij heeft meer weg van een schoolmeester. Die zal ook tegen zijn goesting opgeroepen zijn, juist gelijk ik.

GRETA : Wat gaan we er mee aanvangen? Naar het hoofdkwartier gaat niet en die sukkelaar weet amper dat hij leeft.

FRANS : Laat hem maar hier. Daar kunnen we nog lol aan beleven.... haha... (*stampt hem op de tenen*)

FRITZ : Wat zum teufel maakt gij daar? (*Frans stampt hem terug op de tenen*) Euh... Wat? Ich weet nie...vergeessen.

FRANS : Hahaha... Die mogen we niet laten gaan.

HENDRIX : We kunnen hem niet laten gaan. Anders gaat hij ginder vertellen dat wij hier maar met drie zijn. Dan zullen we vlug zelf krijgsgevangenen zijn.

FRANS : Ja maar... hela... Ik neem niemand gevangen hé. Ieder zijn vrijheid zeg ik altijd maar. Thuis mochten de hond en de kiekens ook altijd vrij rond lopen. Weet ge wat, ik zal wel voor die sukkelaar zorgen. Ik zal zorgen dat het mijne kameraad wordt en dan blijft hij vanzelf hier. Hij herrinnert zich toch niks.

HENDRIX : Laat hem toch maar niet ontsnappen want anders ben ik mijn ijzeren kruis kwijt.

FRANS : Hij weet nog geen eens waar dat hij is. Waar zou hij dan naar toe moeten lopen? We kunnen hem toch moeilijk aan de ketting leggen, niet?

HENDRIX : Goed... goed... Gij zijt persoonlijk verantwoordelijk... goed verstaan?

FRANS : Ja.. jaaa.. 't is al goed.... ik zal wel zorgen dat gij uw ijzeren kruis krijgt. Het is er eentje van mijn kaliber, dat heb ik al lang gezien. Binnen de kortste keren is dat mijne beste kameraad!

GRETA : Zijt er toch maar voorzichtig mee Frans, ge kunt nooit weten (*neemt verbandkist en af bunker - Hendrix zet zich ergens en begint aan een geweer te pruutsen - Frans neemt Fritz bij de arm en ze zetten zich voor de uitkijktoren*)

FRANS : Kom jong, zet u hier.... Euh... Ikke Frans... gij?

FRITZ : Euh... ich... euh... weet nie... vergeessen.

FRANS : Wacht eventjes, ik zal u eens in gang zetten. (*Stampt op de voet van Fritz en roept dan heel hard*) Uwe name... schnell!

FRITZ : (*vliegt recht - hakken tegen elkaar*) Frits Heinstein, her overste.. (*Frans verschrikt recht en stampt hem direct op zijn voet*)

FRANS : Héhéhé.... Ach zo, gij heet Fritz. Jaa... in Duitsland hebben ze Fritzen gelijk als wij hier Peetersen hebben hé. (*neemt Fritz mee terug naar de bank voor de toren - wijst-*) Gij Fritz..... ikke Frans.

FRITZ : (*wijst naar Frans*) Gij Fritz... ikke Frans.

FRANS : Nee slimmeke (*wijst*) Ikke Frans.... gij Fritz.

FRITZ : (*wijst*) Ikke Frans.... gij Fritz.

FRANS : Ja zeg.... Zo gaan we er niet geraken hé... Wacht eens.... Ik “hiejete” Frans en gij “hiejete” Fritz! Hebt ge ‘t verstaan?

FRITZ : Ik “hiejete” Frans en gij “hiejete” Fritz! Hebt ge ‘t verstaan?

HENDRIX : Hahahahaa.... Ja hij is inderdaad van hetzelfde kaliber als gij Frans.

FRANS : Hoezo.?

HENDRIX : Lomp geboren en zot gewiegd. Hahaha...

FRANS : Wacht maar Hendrix. De Fritz en ik hebben waarschijnlijk meer verstand in onze kleine teen dan gij in die grote lompe kop.

HENDRIX : Haha, (*wijst op zijn strepen en insignes*) Zo iets, dat krijgt ge niet als ge geen verstand hebt. Daar moet ge bekwaam voor zijn. Frans, ik reken er op dat gij hier alles onder controle houdt. Ik ga die boer en zijn vrouw helpen zoeken naar hun vermiste familie.

FRANS : Ja.’t... Zijt maar gerust! (*Hendrix af toren*) En nu wij terug! (*stampt op Fritz voet*) Ik ben Frans en gij zijt Fritz.

FRITZ : (*Recht - hakken tegen elkaar*) Gij zijt Frans und ich ben Fritz! Jawohl! (*Frans stampt hem direct terug op zijn voet*)

FRANS : Niks in zijn eigen als ge maar weet hoe dat het moet.... héhé.... Gij kameraad van Frans!

FRITZ : Kameraad... euh.... weet nie.... vergessen.

FRANS : Wacht. (*voet*) Gij kameraad van Frans.

FRITZ : (*recht - hakken tegen elkaar*) Ich ben kameraad von Frans! Jawohl! (*Frans stampt hem terug op zijn voet - gaan niet meer zitten*)

FRANS : Héhé... Fritz is kameraad van Frans en Frans is kameraad van Fritz! Voila, hij heeft het door... Er zit toch een klein beetje verstand in.

FRITZ : Frans is precies ook niet stoem!

FRANS : Ah, gij kunt ook klappen zonder dat ze iets vragen.

FRITZ : Ja, maar soms doet het raar in den kopf. *(doet teken "gek")* Hier!

FRANS : Ach jongen, laat het maar wat raar doen in uwe "kopf". Nu zijt ge tenminste niet aan het vechten en daarbij, hier bij ons in "t Bels" is er geen enkele minister waarbij het niet wat raar doet in "den kopf".

FRITZ : Ich denke het is beter allemaal een beetje zot en niet vechten.

FRANS : Fritz, awel... nu staat ge mij aan. Ge hebt groot gelijk jong. Het is toch waar. Al dat vechten en die oorlog dat is voor niks goed. We zouden veel beter patatten gaan planten zodat we achteraf iets te eten hadden.

FRITZ : Frans groot gelijk. Vechten is slecht. Ich liever make liefde.

FRANS : Héhéhé... Liefde?... Mmm.... Gij zijt dan toch niet alles vergeten?

FRITZ : Liefde is schon. Kussen und Froemelen und so.

FRANS : Wablieft, kussen und froemelen?

FRITZ : Jaja. Kussen und froemelen....zo! *(hij neemt de stevig tegenspertelende Frans vast en begint hem te kussen en te bepotelen)*

GRETA : *(op)* Wel potvernonde. Wat zijt gijlie aan het doen? Frans dat had ik van u niet gedacht, dat gij een verkeerde waart. Nu kan ik verstaan dat gij geen oog voor mij had. Ik heb nochtans moeite genoeg gedaan.

FRANS : *(het onderspit delvend)* Greta, rap, stampt op zijne voet! Vooruit, waar wacht ge nog op? Seffens ben ik verkracht.

GRETA : *(wil ze uit elkaar halen)* Hela, vuil manneke, ophouden hé.. Wat zijn me dat voor manieren?

FRANS : Op zijne voet stampen Greta... Op zijne voet! Rap!

(Frans en Greta doen verwoede pogingen om op Fritz voet te stampen terwijl deze probeert te ontwijken - uiteindelijk raakt Greta zijn voet terwijl Frans die dat niet gezien heeft verder moeite doet)

FRITZ : Donnerwetter!.. Wat machen sie? Antwoorde, Schnell! Stop daarmee bitte! Zum teufel! *(Dan raakt Frans op zijn beurt Fritz' voet)*

FRANS : *(aarzelend)* Is het over Fritz?

FRITZ : Wat is over... euh... ich weet nie,vergessen.

GRETA : Gelukkig, hij is het weer kwijt.

FRANS : Sjans... Zeg wat kreeg die in ene keer? Ik denk dat hij iets te kort komt.

GRETA : Frans, ik had eventjes de indruk dat gij aan het meespelen waart.

FRANS : Greta, alstublieft zeg, wat denkt gij wel van mij?

GRETA : (*koket*) Dat weet gij goed genoeg. We kunnen hem misschien toch maar beter terugsturen naar de Duitsers.

FRANS : Nee, hij mag zo lang hier blijven als hij zelf wil en daarbij, Fritz zou wel eens van nut kunnen zijn om hier levend weg te geraken.

GRETA : Denkt ge? (*tegen Fritz*) Ach zo... gij heet dus Fritz?

FRITZ : Ja fraulein... (*wijst*) ...Ich heise Fritz!

GRETA : Heise Fritz! Dat heb ik gezien ja, dat gij een hete Fritz zijt!

FRANS : (*komt tussenbeide*) Maar neen Greta, hij heet Fritz. Heise... dat wilt in het Duits zeggen dat hij zo heet.

GRETA : Ach zo... (*Geeft Fritz een hand*) Dag Fritz..... ik... euh... ik.. heise Greta... (*tegen Frans*) Dat zeg ik toch niet zo graag hoor Frans.... Ik "hiejete" Greta (*verschiet van haar eigen uitspraak en herstelt zich*) Ik heet Greta. Ge zijt hier welkom.

FRITZ : Gij Greta? Schone name, Greta.

GRETA : Kom maar mee naar onze bunker. Ik zal u uw slaappleats wijzen en we zullen eens zien wat er onder dat onploft gezicht zit want op dit moment ziet ge er niet uit.

FRITZ : (*verlekkerd*) Ich meekomen met Greta... mm... jawohl!

FRANS : En houdt uw manieren éh Fritz. Greta als hij lastig wordt roept dan op tijd hé. (*beiden af bunker- Frans kruipt in de schutterstoren en kijkt met verrekijker*) Ik zal nog maar eens gaan zien of alles rustig is bij den "Duits".

(*Hendrix, Nand en Marjet komen binnen van onder de toren - zij hebben wat potten en pannen en een paar jute zakken met dekens bij - Marjet draagt twee oude kapotte valliezen.*)

Oh.. Nand en Marjet... Hebt ge uw Thilleke gevonden?

NAND : Neen, we hebben alles afgezocht. Niks meer te vinden... huh... Waar vroeger het varkenskot stond is nu een put van zeker vijf meter diep!

HENDRIX : Ja dat moet een serieuze bom geweest zijn!

MARJET : (*iets vrolijker*) Maar we hebben ook geen lijken gevonden. Dus leven ze nog!

FRANS : Of ze zijn in frut vaneen ontploft! (*reactie van Marjet*)

NAND : Mercie zalle, slimmeke, gij kunt een mens goede moed geven gij.

MARJET : (*Half wenend*) Zou dat kunnen denkt ge? In frut vaneen ontploffen?

FRANS : (*wil zijn fout herstellen*) Neen, neen Marjet dan zoudt ge zeker nog wat bloed en stoofvlees gevonden hebben. Misschien zijn ze wel, net als jullie, een eind weggevlogen... nee nee... Ze zullen nog wel leven.

HENDRIX : Kom eerst hier maar eens helpen in plaats van uwe verstandige uitleg te geven. Hier zie, dat is bijna alles wat we nog gevonden hebben, een beetje keukenmateriaal en wat bijeengeraapte kleding. Ze hebben nog geen bed meer om in te slapen.

FRANS : Is heel uw boerderij kapot?

MARJET : Toch bijna, er schiet niet veel van over. Hier en daar staat nog een muur recht maar het dak is bijna helemaal weg .

NAND : Het is niet te geloven dat wij nog leven als ge bedenkt dat wij van ginder tot hier gevlogen zijn.

HENDRIX : Die Duitse bommen zijn zeker tien keren straffer dan die kermisbommetjes die wij gooien.

MARJET : (*wenend*) Wie weet waar ons Thilleke naar toe gevlogen is, ocharme!

NAND : En ons Gerarken. Hij was nog zo jong.

HENDRIX : Weet ge wat, jullie kunnen toch nergens naar toe en het wemelt hier van de Duitsers. Jullie kunnen misschien hier een tijdje onderdak vinden tot als ge uw boerderij een klein beetje opgeknapt hebt. Bij ons in de bunker is plaats genoeg. Daar moet nog wel een slaappleatsje te vinden zijn.

FRANS : Dat lijkt me wel gezellig. En als Marjet ook nog een beetje kan koken krijgen we misschien eindelijk nog eens iets fatsoelijks op ons teljoor.

NAND : Misschien vind ik nog wel ergens een golfplaat die niet kapot is. Als we die dan van daar tot hier leggen (*wijst tussen toren en rechterwal*) kunnen we hier een klein keukentje installeren. Wat denkt gij er van Marjet?

MARJET : We hebben niet veel keuze hé. Het is ofwel hier ofwel daarbuiten in open lucht in ons kapotte boerderij.

FRANS : Kom, zet hetgeen ge nog gevonden hebt maar in de bunker.

HENDRIX : Wacht ik zal een beetje helpen. (*ze willen de andere rommel naar de bunker dragen als*)

FRANS : Ik zal ondertussen de Duits wel in 't oog houden (*gaat terug naar schutterstoren en kijkt door verrekijker*) Hela... pas op! Daar komt een Duits naar hier gelopen. Hij heeft een witte vlag bij of zoiets en hij heeft een koffer bij..... Alarm!.... Alaaaarrmmmm!.... (*draait aan in de toren gemonteerde sirène*) Bewapeneeee!

(*Nand en Marjet nemen elk een daar rondslingerende helm en zetten die op... Zij bewapenen zich met een legerspade en een stuk hout dat daar ligt. Ze plaatsen zich aan weerszijde van de "deur" - Hendrix plaatst zich vol schrik al bibberend achter de toren klaar met zijn geweer -Greta en Fritz komen haastig binnen- Frans komt vliegensvlug uit zijn toren, zoekt en vindt zijn geweer en dan vlug terug*)

Mijn geweer, waar is mijn geweer?... Komaan, we verdedigen ons tot de laatste snik!

HENDRIX : G.. Greta ...r ... rap weg met de Fritz! Als ze zien dat wij hier een Duitser gevangen houden gaat het onze beste dag niet worden. Allé... rap terug die bunker in en er niet uitkomen voor dat ik het zeg.

FRITZ : Frans, kameraad.wat is er? Problemen joeng? Moet de Fritz helpen?

GRETA : (*duwt Fritz terug de bunker in*) Kom kameraad, de Fritz moet hier zo vlug mogelijk weg.

FRANS : Nand, Marjet! Zet u klaar. Hij is daar en dat is geen witte vlag, dat is.... dat is begot...

(Thilleke komt binnen - Zij heeft een veel te groot SS officierenuniform aan. Ze draagt een stok met daaraan een lange witte onderbroek. Ze heeft een koffertje bij. Nand en Marjet willen tegelijkertijd op het hoofd slaan van degene die binnenkomt maar ze missen en slaan elkaar met de plank en de legerspade op de helm en vallen met veel tumult op de grond. Thilleke verschiet hier van, draait zich om en gaat ruggelings tegen de toren staan. Frans, in de toren neem Thilleke bij haar oren. Hendrix komt dreigend aangelopen met zijn geweer)

Nand, vlug jong, ik heb hem bij zijn oren, hij kan niet meer weg! Alléé rap!
(Thilleke neemt Frans bij de armen en sleurt hem over de reling van de toren zodat hij op de grond tuimelt.)

HENDRIX : S..ss..stop! Ha.. handen omhoog!.. E.. e.. en rap als ge niet graag sterft!

NAND : *(ondertussen naderbij gekomen, duwt Hendrix aan de kant - ziet Thilleke)*
Thilleke? THILLEKE!

MARJET : *(is ook haastig naderbij gekomen)* Thilleke? Maar kinneke toch, gij leeft!
Kinneke! Thilleke!

THILLEKE : Moe! Pa! Jullie hier! Oooh dat is een pak van mijn hart. Ik dacht dat jullie dood zouden zijn. *(er wordt geknuffeld, gezoend en omarmd)*

FRANS : *(komt strompelend overeind)* Is die judoka jullie dochter? Amai zeg! Dat was nogal een smak. Daar zou ik niet mee getrouwd willen zijn zalle!

NAND : *(fier)* Dat zijn geen prullen hé Frans, oerdegelijke boerenafkomst en geen botermelk in haar armen hé. *(stelt voor)* Ons Thilleke. Thilleke dat is Frans en die daar zo hard blinkt dat is sergeant Hendrix.

FRANS : *(geeft hand)* Zo gelijk als gij moesten ze er aannemen in het leger, de Duitsers liepen het vuur uit hun schoenen om hier weg te geraken.

THILLEKE : Dag Frans, reageren Belgische soldaten zo op een witte vlag? Men had mij hier bijna de kop ingeslagen.

FRANS : Witte vlag, witte vlag. Dat is begot een lange onderbroek aan een stokje waar dat gij mee aankomt. En dan hebt gij ook nog een Duits officierenkostuum aan. Ge moet een beetje serieus blijven hé.

THILLEKE : Eigenlijk hebt ge gelijk maar ik kon zo direct niks anders vinden.

HENDRIX : (*druk doende - geeft een galante handkus*) Dag juffrouw, aangenaam.

THILLEKE : Dag mijnheer Hendrix.

HENDRIX : Hola, hola, mijnheer? Mijnheer? Sergeant juffrouw, sergeant, bevelvoerend onderofficier. Ge zijt hier aan het front hé.

FRANS : Zeg stoefer, omdat ge zo blinkt zijt ge nog geen generaal zulle.

NAND : (*tegen Thilleke*) Weet gij iets van ons Gerarken?

THILLEKE : Ons Gerarken, ocharm. Ze hebben hem gepakt en opgesloten. Ik kon er niet dicht bij komen dat was veel te gevaarlijk met al die Duitsers die daar rond liepen.

MARJET : Als ze hem maar niet dood maken.

HENDRIX : Compassie dat is iets dat die Duitsers niet kennen. Dat weet ge toch.

THILLEKE : Och zwijg. Beul! Zo een kleine, die zullen ze toch zeker niks gaan doen?

MARJET : Zo onmenselijk kunnen ze niet zijn.

NAND : Had hij iets? Was hij gekwetst?

THILLEKE : Voor zo ver ik kon zien mankeerde hij niks maar hij schreeuwde wel hard.

NAND : Dat is normaal, dat deed hij al van in 't begin.

GRETA : (*in deuropening bunker*) Mogen we er nog niet uit komen?

FRANS : Ja kom maar, het was maar een Belgske met een witte onderbroek .

GRETA : Kom Fritz! (*komen uit de bunker*) Wat is er hier nu allemaal aan de hand?

FRANS : Greta dat is Thilleke, de dochter van Nand en Marjet.

GRETA : Thilleke, gij leeft dus nog. Wat is er allemaal gebeurd?

THILLEKE : Dat is een heel verhaal zulle... Als het bombardement begon ben ik langs achter buiten om gelopen om ons Gerarken nog rap binnen te halen. Ik durfde eerst niet goed maar als het eventjes minderde liep ik er naar toe en toen... plots een witte flits en... boem! Als ik terug wakker werd lag ik ginder achter het kamp van de Duitsers.

NAND : Dan zijt ge een serieuze hoek weggevlogen.

THILLEKE : Gelukkig kwam ik in een oude hooimijt terecht, anders had ik het niet meer kunnen navertellen.

HENDRIX : Gij hebt allemaal een hoop geluk gehad. Ik heb er van minder hunne kop weten leggen.